Váš Žurnál čítajte aj na internete: www.zurnaly.sk

GALANTSKÝ A ŠALIANSKY

ŽURNÁL 6.

vychádzame už od r. 1996!

... váš regionálny časopis, ktorý sa dobre číta...

Ročník XXIV. • DECEMBER 2020 • časopis pre občanov okresov Galanta a Šaľa

Dovoľte, aby som Vám, milí čitatelia, na prahu roka 2021, zaželala najviac zo všetkého zdravie a konečne opäť žiť normálnym bežným životom, bez strachu z následkov koronapandémie. Želám Vám, aby ste vo svojich rodinách našli opäť pohodu a mohli sa pravidelne stretávať aj s priateľmi. Tento rok vstupujeme do 25. roku vydávania Galantského a Šalianskeho Žurnálu, budeme preto venovať priestor aj spomienkam. Dúfajme, že plány sa podaria aj Vám, pri dobrom zdraví a duševnej pohode. Ďakujeme občanom nášho regiónu za priazeň, naďalej sa budeme snažiť prinášať čitateľom zaujímavé čítanie. Nech sa nám všetkým darí!

Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, šéfredaktorka

Potrebujete navŕtať studňu?

Martin Dupkala zo spoločnosti Vrty – studne Vám poradí...

Voda je pre život človek dôležitá. Zabezpečenie kvalitnej pitnej a tiež úžitkovej vody prostredníctvom studne napríklad na zavlažovanie záhrady je veľkou výhodou v domácnosti. Ročné výdavky za vodu sa tak môžu rapídne znížiť.

Spoločnosť **Vrty- studne** sa zaoberá vŕtaním studní na kľúč a ďalšími vrtnými prácami. Svojimi dlhoročnými skúsenosťami si vyslúžili spokojnosť u zákazníkov nie len v našom regióne, ale aj v okolí Trenčína, Liptova a Tatier. Hĺbkové vrty do 120 metrov umožňuje technika, vďaka ktorej je možné ich vykonať do každého geologického podložia. Vrty sú ukončené rúrou v priemere 125 milimetrov do ktorej sa zmestí čerpadlo akéhokoľvek typu. V prípade nerovnosti pozemku je celá vrtná súprava osadená na nákladnom terénnom aute Kamaz. S ním nie je problém dopraviť sa takmer všade. Spoločnosť **Vrty- studne** zaobstará všetko potrebné od vyhľadania vody na pozemku skúseným prútikárom, až po zapojenie vodovodu do objektu. Keďže sa dá táto práca vykonávať nezávisle od ročného obdobia, záujemci si môžu studňu zriadiť aj v zimných mesiacoch. Cena pre každú prácu je individuálna, preto v prípade záujmu je možné kontaktovať spoločnosť na e-mailovej adrese: **martindupkala6@gmail.com alebo na tel. čísle pána Dupkalu: 0911115844. Pre bližšie informácie je k dispozícii webová stránka: www.vrty-studne.sk.**

- R –

Alkoholizmus v rodinách počas pandémie enormne stúpol!

A to nielen na Slovensku, ale priznávajú to štatistiky aj na celom svete. Treba naozaj objektívne priznať, že pod tento stav sa podpísala aj situácia okolo korona pandémie. Ale bez ohľadu na to, je alkohol metlou ľudstva a trápi ľudí celé storočia. Nie je dobré len rozprávať o tom. To nevyrieši ani problém alkoholizmu, ani neukáže cestu z neho von. Covid veľmi zvýšil percento alkoholikov tým, že mnoho ľudí prišlo o prácu, ďalší ľudia museli ostať v izolácii. S tým súvisí strácanie sociálnych návykov, prestalo sa cestovať, ľudia obmedzili spoločenské stretnutia, ale aj športovanie, príjem v rodinách je neistý a podstatne sa v mnohých rodinách znížil, tak sa zhoršila aj vzťahová klíma, ľudia umierajú nečakane, ďalší sú uzavretejší, nie všetci sú takí, že sa vedia sami vyrovnať so stresmi, so samotou. Len málokomu samota nevadí, a tak potom mnohí siahajú po fľaške z úzkosti, zo strachu, nechcú vidieť aspoň chvíľu realitu... Fľaška ku fľaške a po pár mesiacoch je tu silný návyk. A pozor, aj u žien a mladistvých! Zaháňať úzkosť alkoholom, resp. piť z nudy, určite nie je riešením pri akomkoľvek probléme, pretože zvýšená miera alkoholizmu postupne narúša zdravotnú rovnováhu samotného jedinca, narúša ale aj psychickú rovnováhu v celej rodine, stupňuje agresivitu u členov rodiny na jednej strane a strach u druhej časti rodiny. Otupuje zmysly, ničí osobnosť človeka a ďalší veľmi vážny fakt, ktorý sa nedá opomenúť je, že ide aj veľmi do peňazí! A ak už hovoríme o strate zamestnania alebo o znížení príjmu, tak alkohol dokáže odčerpať z obmedzeného rozpočtu peniaze neuveriteľne rýchlo a je logické, že tieto potom budú chýbať v rodine na iné dôležité veci a následne aj z toho začnú ďalšie hádky, napätie, úzkosť, rodinné nešťastia. Ruka v ruke idú s alkoholom aj ďalšie problémy – neúcta medzi partnermi, odďaľovania iných dôležitých aspektov života, má to vplyv na zhoršenie vzťahov medzi rodičmi a deťmi, ale aj na sexuálnu stránku partnerov, opitý človek stráca sebaovládanie, hygienické návyky zľahčuje, čo je zlý príklad pre deti, častokrát rieši problémy agresívne, ničí majetok kopnutím, tresknutím, je vulgárny, uráža iných, alebo ich zosmiešňuje a všetko toto sa stále stupňuje, čo ten, ktorý pije, až tak nevníma, ale vníma to blízke a postupne aj ďalšie okolie. Ak mu to vytkneme, zo začiatku sa aj chvíľu hanbí, ospravedlní sa, ale postupne na to kašle, začne mu to byť jedno a nakoniec začne urážať tých, ktorí ho náhodne upozornia. Je to začiatok začarovaného kruhu alebo začiatok konca, ak už nie samotný koniec. **Jediná záchrana, ktorá existuje – prestať piť.** Aby sme však neohraničovali pitie len na obdobie Covidu, ako sa hovorí, alkoholizmus je pliaga ľudstva celé storočia a je to nebezpečie ničenia vzťahov v našich rodinách, tak aj vo verejnosti a vo všeobecnosti. „Všetci pijú a mňa upozorňujete!“ – je častá dogmatická veta alkoholika. Áno, veľa ľudí si vypije..., ale spôsob, ako pije, koľko pije, čo pije a ako sa chová počas pitia, mnohí alkoholici už nevidia. Lebo ten, kto pije inteligentne a posedí si pri jednom, dvoch pohárikoch dve tri hodiny a debatuje s priateľmi, toho už alkoholik nevidí, keďže ten je po troch hodinách intenzívneho pitia už dávno pod stolom. Tí, čo sa chovajú agresívne, hrubo, ponižujú iných, sú hluční, otravní, rozoberajú intimity, strácajú spoločenské návyky..., by mali piť s obmedzením, s rozumom, alebo vôbec. Takíto ľudia pijú, až kým nie je fľaša prázdna, prípadne ešte idú s chuťou do ďalšej a potom už sedieť s takýmto človekom v jednej spoločnosti je pre ostatných doslova utrpenie, čo si však alkoholik už neuvedomuje a na druhý deň si to ani nepamätá, takže si veľakrát myslí, že si ostatní vymýšľajú alebo sa hrajú na dôležitých, že útočia na neho, že mu niečo zakazujú, atď. Počas života som prešla istými sondami a sledovaním, ako sa v opitosti ľudia chovajú, doslova som niektoré veci skúmala aj ako novinárka po tej ľudskej stránke, a zistila som, že ľudia, ktorí sú počas pitia otravní, hluční, výbušní a zádrapčiví, zrejme v ich tele (v hlave, v mozgu) alkohol akoby spôsoboval určité skraty, čo je podľa mňa určitý chorobný prejav, skrátka, že im alkohol nerobí dobre vo fungovaní organizmu, keďže sa začnú chovať úplne inak, ako by sa chovali triezvi, takíto ľudia by preto asi piť nemali. Tak ako cukrovkári, onkologickí pacienti, psychiatrickí pacienti majú isté obmedzenie na niektoré druhy stravy, ale aj na alkohol, rovnako by takýto stop mal platiť pre ľudí, ktorí v alkohole menia osobnosť a stávajú sa doslova netvormi. To je z môjho pohľadu tiež vážna choroba! A dávajú mi za pravdu aj mnohí odborníci, ktorí sa problémom alkoholizmu venujú celý život. Ten, kto je zvyčajne pokojný a vyrovnaný aj v bežnom živote, pije s rozumom a nie je agresívny ani po požití alkoholu. Vie si skrátka určiť aj mieru, koľko má vypiť, aby to neuškodilo ani jemu, ale aby ani nebol trápny v spoločnosti. Je to skrátka zdravý jedinec a zdravo chápe aj požitie alkoholu, ale aj následky, ktoré môže spôsobiť nadmiera alkoholu. **Psychika v poriadku + rozum = zodpovednosť.** A táto rovnica zohráva dôležitý efekt pri samotnom pití.

RADA NA ZÁVER

Piť pre nič – za nič, piť do nemoty, piť kedykoľvek, čokoľvek, piť sám alebo s hocikým, piť len tak z nudy, piť zo zlosti, piť veľa – to je vždy zlý dôvod. Kým sa do alkoholu pustíte, rozmýšľajte. Je to ozaj nutné? Načo? Zasa mi ujde ďalší deň, potom mi bude zle, prišiel som o peniaze, ktoré potom chýbajú manželke, decká sa zo mňa smiali, potom utečie ďalší týždeň, mesiac... čo po mne vlastne zostáva? Po kvalitných ľuďoch ostávajú dobré nápady, užitočné veci, zmysluplná stopa aj pre potomkov a pre ďalších ľudí. Čo ostane po alkoholikovi?

Mgr. Alena JAŠŠOVÁ,
šéfredaktorka, 0903/516 499
e-mail: gszurnal@gmail.com

„Grobania zvládli testovanie na jednotku, napriek prísľubom od štátu sme si sami vyhrnuli rukávy,“

hovorí Viliam Rigo, starosta Veľkého Grobu.

Celoplošné testovanie vo Veľkom Grobe sa konalo po oba dni 31. októbra aj 1. novembra 2020. Už dopredu sa o tejto aktivite veľa rozprávalo, nikto však presne nevedel, čo ho vlastne čaká. Ani občania a tobôž samosprávy. Prípravy boli podľa Mgr. Ivety Rigovej z Obecného úradu vo Veľkom Grobe veľmi náročné. Celú akciu organizoval štátny aparát, ktorý rozposlal samosprávam inštrukcie, aby zabezpečili stoly, stoličky a pod. Čím viac sa približovalo testovanie, tým viac im pribúdalo povinností. „Štát zabezpečil hlavného koordinátora z ozbrojených síl, ochranné prostriedky len pre zdravotnícky personál, pričom zrejme rátali s tým, že ten zdravotník tam odrobí počas dvoch dní 15-16 hodín, to znamená, že si vymení oblečenie iba dvakrát za deň. Nám sa striedali na jednom poste aj traja zdravotníci, teda sme potrebovali ochranné prostriedky pre troch ľudí - respirátory, štíty, rukavice, overaly, všetok materiál navyše sme museli zaobstarať sami,“ uviedla úradníčka. Rovnako museli zabezpečiť ochranné prostriedky pre zvyšných pracovníkov a taktiež aj množstvo dezinfekcie, ktorej bolo na trhu veľmi málo a bol o ňu doslova boj. „Bolo to veľmi chaotické, definitívne potvrdenie testovania prišlo veľmi neskoro, obce ešte niekoľko dní pred termínom nevedeli, či bude alebo nie a čo všetko budú potrebovať. Ďalšou ranou pod pás bolo hľadanie zdravotníkov, ktorých malo pôvodne zabezpečovať Ministerstvo zdravotníctva, bolo ich však veľmi málo a niekde chýbali úplne,“ uviedla obecná koordinátorka testovania. Aj na tomto poli si museli pomôcť sami. Podarilo sa im to vďaka ochote miestnych ľudí, ktorí sa ponúkli, že pomôžu. „Neviem, ako by sme občanom vysvetlili, že nemáme dostatok zdravotníckeho personálu na oba dni testovania a ako by prijali fakt, že ak sa nestihnú otestovať napríklad v sobotu, v nedeľu už nemôžu prísť. Ochotní Grobania nám veľmi uľahčili prácu a my sme im veľmi vďační za to, že sme ich nemuseli prosiť. V administratíve som bola aj ja spolu s tromi dobrovoľníkmi, veľmi pomohlo aj

miestne DHZ, ktorého členovia spolu s ďalšími dobrovoľníkmi vykonávali dezinfekciu, usmerňovali ľudí a celkovo dohliadali na hladký priebeh. Aj vďaka nim to bolo plynulé.

Tím tvorili zdravotníci Lucia Kocmanová, Eva Tallová, Martina Viteková, Monika Tršťanská, Štefan Ingeli, Daniela Zámečníková, Slávka Monaghan Ingeli, Veronika Schifferová, Adriana Ženišová a David Zámečník. Nezdravotnícki pracovníci boli Lenka Jánošíková, Nicol Lipková, Martina Sidóová, Rastislav Kopper, Iveta Rigová a Viliam Rigo.

Dobrovoľníkmi boli členovia DHZ Veľký Grob, Branislav Lányi a Lucia Dutková.

Aby tímy fyzicky zvládali svoju prácu, striedali sa na smeny. Podľa Ivety Rigovej mali ľudia na začiatku obavy. V sobotu sa ale testovanie rozbehlo veľmi dobre, stíhali otestovať 60 ľudí za hodinu s primeranou čakacou dobou. Poobede prichádzali aj cezpoľní a čas sa trochu predĺžil. Kameň úrazu nastal podvečer, kedy sa testovacím tímom minuli certifikáty. Pre pribl. 1150 testovaných občanov poslali do Veľkého Grobu nedostatočné množstvo certifikátov. Iveta Rigová prezradila, že koordinátor niekoľko hodín obvolával, koho mohol, aby získal pre dedinu ďalšie certifikáty, ktoré mala v kompetencii armáda. Keďže nebol úspešný, museli testovanie prerušiť, čo ľudí dosť nahnevalo. Nakoniec nejaké tlačivá získali, zas to bol však nižší počet, ako očakávali. Dostatočný počet certifikátov a testovacích sád sa armádnemu koordinátorovi podarilo zabezpečiť až v priebehu nedeľného dopoludnia. Spoluobčania usilovnú prácu testovacích tímov dokonca aj ocenili. Priniesli im vlastnoručne ušité rúška, voňavú bábovku a počastovali ich aj rezňami a šalátom. Čo sa týka refundácie vynaložených financií samosprávy, štát obecnému úradu zatiaľ poslal financie za 1. vlnu pandémie. Úradníci aj starosta predpokladajú, že náklady vo výške 4000 Eur z 2. vlny im budú preplatené na jar alebo až v lete 2021. Starosta Veľkého Grobu Viliam Rigo potvrdil, že samospráva urobila maximum pre to, aby otestovali svojich občanov. Uviedol, že až neskôr prišli na to, že všetko nebolo pripravené zo strany štátu tak, ako malo. Teda, medializované informácie boli iné, ako ukázala realita. „Samospráva sa snaží, aby sa obec posúvala dopredu. Ale myslím, že stojíme na mieste a čakáme, že sa samé niečo udeje, ale neudeje sa nič. Skladám klobúk dole pred ľuďmi, čo dokážu pragmaticky rozmýšľať a nepodliehajú hoaxom a umelým tlakom, odvádzajúcim pozornosť od reality života. Ja to takto vnímam celý čas. Tu sa ukázalo, že ľudská povaha reaguje v zmysle, že buď chytím paniku alebo postavím sa k tomu čelom a hľadám riešenie," potvrdzuje starosta Veľkého Grobu. Viliam Rigo si myslí, že aj napriek tomu, že vírus je okolo nás, nemali by sme zabúdať na povinnosti, naše ciele, ktoré chceme naplniť. „Dievčatá z obecného úradu dobre do detailu všetko premysleli a tak aj testovanie dobre dopadlo. Robili sme to pre občanov, mali sme signály aj od rebelov, ale ja nemôžem byť rebelom. Veľa rokov cítim, že štátna správa verejnú ignoruje, ale ja hľadám v živote zlatú strednú cestu a kompromisy a je to o tom, že život sa nemôže zastaviť. Čakáme, že ozaj nám prostriedky refundujú a bolo by spravodlivé, aby mestá a obce tie peniaze dostali naspäť," reaguje starosta. Aby mohli testovanie zorganizovať, v obci stopli niektoré aktivity a peniaze určené na ne, využili tam. Starosta hovorí, že pokiaľ by bolo ďalšie testovanie, ich povinnosťou bude ho pripraviť. Obyvatelia sa však sami rozhodnú, či sa do radu postavia alebo nie.

Život vo Veľkom Grobe / december 2020

Vysoká škola spoza obrazoviek monitoru

Zdenka

Milí čitatelia, chcem vám trošku priblížiť, že prežívanie aktuálnej situácie v krajine nie je ťažké iba pre dospelých pracujúcich ľudí, ale svoju obeť si nesú aj študenti. Aj keď by sa na prvý pohľad mohlo zdať, že „prázdniny" doma nás robia šťastnejšími, dovolím si tvrdiť za mňa a časť študentov s rovnakým názorom, že to tak úplne nie je.

Mám čerstvých 22 rokov a som študentkou tretieho ročníka bakalárskeho stupňa na vysokej škole. Nikdy som však neočakávala, že moje krásne študentské roky budú mať takúto podobu. Tešila som sa na ďalšiu etapu v živote, a teda - vysokú školu. Noví ľudia, spolužiaci, profesori a príležitosti. To, že internátne bývanie ma neláka, som vedela už od strednej školy. Chcela som skôr vykročiť do dospeláckejšieho života a zvolila som podnájom v Bratislave. Samozrejme, k tomu prislúchalo nájsť si prácu. Prioritou však u mňa bola škola. Robota, vzdelávanie, priatelia, zábava a predovšetkým zodpovednosť patria podľa mňa k vysokoškolskému životu. Pamätám si, že začiatky v mojom odbore - masmediálna komunikácia, neboli jednoduché. Musela som si zvyknúť na iný systém. Napríklad také prednášky, ktoré na iných školách mali dobrovoľné, my sme ich mali s povinnou účasťou. Bavilo ma to, takže som nezávidela iným rovesníkom a na hodiny som chodila pozitívne naladená. Prvý rok ubehol ani neviem ako. Keď vo svete vypukol koronavírus, nachádzala som sa v druhom ročníku na začiatku letného semestra. Bolo to ako z filmu. Mohla som ostať na byte v Bratislave, peniaze mi na účet z práce chodili v podstate zadarmo, pretože predajňa, v ktorej som pracovala, musela ostať zatvorená, online prednášky som absolvovala v pyžame. Koronavírus som brala len veľmi povrchne. „Veď som mladá, čo tam po nejakej korone," oháňala som sa s takýmito názormi.

Koronavírus neustupoval, ba dokonca, ako všetci vieme, vo svete sa to zhoršovalo. Neskôr som zrušila podnájom v Bratislave a odišla z práce s cieľom vrátiť sa domov. Predpokladala som, že si nájdem brigádu niekde v blízkosti môjho bydliska, popri online prednáškach. Sama som neskôr zistila, že v tomto smere som bola veľmi naivná. V mojom bydlisku je omnoho komplikovanejšie nájsť si brigádu popri štúdiu ako v Bratislave a obzvlášť pri takej situácii, akej v krajine a vo svete čelíme. Na vlastnej koži som pocítila, že ľudia sa skôr z práce prepúšťali ako prijímali.

Ale čo moja škola? Po prvýkrát som okúsila, aké je to písať skúšky počas semestra online. Páčilo sa mi to, ba dokonca, nielen mne. Dovolím si povedať, že pandemická situácia dopomohla k zvládnutiu vysokej školy. Učeniu na skúšky sme nevenovali toľko času ako pri prezenčnej forme výučby aj napriek tomu, že sme mali toho času na učenie viac. Som dieťa modernej generácie. Pri skúšaní sme si pomáhali, ako sme vedeli. Veď chápete, čo tým myslím. Bola by to moja hlúposť, nevyužiť takto zľahčené podmienky. Úspešne som ukončila druhý ročník.

Po lete, v ktorom boli opatrenia proti šíreniu koronavírusu uvoľnené, prišiel na rad posledný ročník bakalárskeho stupňa. Rektor našej školy vyhlásil, že budeme pokračovať v dištančnej forme výučby. Sklamalo ma to. Vedela som, že už nebude čas na trávenie voľných chvíľ popri štúdiu so spolužiakmi. Smutná som ostala aj pri pomyslení na moju bakalársku prácu. V súčasnosti ju nemôžem konzultovať osobne so školiteľkou, ale iba prostredníctvom e-mailov. Chýba mi sociálny kontakt, ako napríklad rozhovory pri káve, ranný preplnený autobus študentov na prednášku do auly a pod.

Doma pri rodičoch je ťažšie sústrediť sa na predmety, lebo ma ovplyvňuje domáce prostredie. „Zdenka, poď umyť prosím riady!" „Mama, nemôžem teraz, mám prednášku." S úsmevom predpokladám, že väčšina študentov sa v tomto nájde. Alebo keď mi súrodenec vbehne do izby popri prezentácii semestrálnej práce. Tie prekvapené pohľady z webkamery nielen študentov, ale i profesora na obrazovke stoja za to. Vzájomná opora nás spolužiakov a zároveň skvelých kamarátov ma drží v nádeji, že sa v škole ešte stretneme osobne.

Pýtala som sa spolužiačok, ako situáciu vnímajú ony:

Kika

Kika: *„Zo začiatku som brala pozitívne to, keď sa v marci zatvorili školy a nemohlo sa chodiť do práce. Konečne po dlhšom čase som si užívala, že sa nemusím nikam ponáhľať a niečo robiť. Po pár mesiacoch som však prišla o prácu a skúškové z domu tiež nebolo bohviečo. Vo veľa veciach mi vyučovanie online formou vyhovuje, no rada by som sa znovu stretávala s kamarátmi a sedela s nimi na prednáškach, na ktorých, podľa mňa, dávam v škole väčší pozor. Preto dúfam, že návrat do normálneho života už nebude dlho trvať.“*

Saša

Saša: *„Najväčšie negatívum vidím práve v mojom vzdelávaní. Áno, samozrejme, nikdy sa nám nechce vstávať ráno do školy ešte za tmy a rovnako za tmy chodiť domov, radšej si vypočujem prednášku z teplej postele. Avšak nachádzam sa v bakalárskom ročníku a tento online kontakt ma nemotivuje učiť sa na štátnice, ako by som chcela. Veď predsa tie hodiny v škole neboli až také zlé, jedna prednáška, potom káva so spolužiakmi či obed - všetko sme spolu preberali a tento kontakt mi veľmi chýba.“*

Yva

Yva: *„Korona môj život veľmi ovplyvnila. Tak ako veľa iných ľudí, aj ja som prišla o prácu a kontakt s priateľmi. Celé dni trávim zavretá v byte. Online vyučovanie mi síce vyhovuje viac, no chýbajú mi spolužiaci a praktické hodiny, ktoré sa nedajú nahradiť online formou. Verím, že sa čoskoro všetko vráti do starých koľají a opäť sa budeme môcť stretávať, vychutnávať si jedlá v reštaurácií alebo si len tak dať kávičku v meste na terase.“*

Nikto dopredu nevieme povedať, koľko tu pandémia bude naďalej pretrvávať. S istotou však viem, že najhoršie je „zasadieť“ sa doma. Je potrebné nájsť si činnosť na sebarealizáciu, napríklad začať čítať knihy, učiť sa cudzí jazyk alebo cvičiť. A verte mi, takto využitý čas oceníme všetci lepšie.

- Zdenka -

Chcete aj vy zviditeľniť vašu firmu, živnosť?

Staňte sa inzerentom v našom *Galantskom a Šalianskom Žurnále*!

0903 516 499

gszurnal@gmail.com

Sociálne kontakty potrebujú nielen ľudia, aj zvi

Ak chceš mať psa

Človek je tvor spoločenský, kontakty potrebuje, ale nielen tie virtuálne, ale najmä osobné, fyzické. Potrebuje sa dotýkať človeka, hladiť ho, alebo chce byť pohladený. Všetko cítiace potrebuje cítiť, že niekde patrí, že ho niekto má rád, chce sa pritúliť, pobozkať, poláskať, pohladiť. Ľudia, ale aj zvieratá nie sú živí len stravou a vodou, potrebujú aj lásku a spoločnosť. **Nezabúdajme na to!** Stále podceňujeme ako ľudia potrebu láskavosti pre naše, ale aj cudzie zvieratá (psov, mačky, hospodárske zvieratá...) Nestačí ich nakŕmiť a zahnať do voliéry, kde sú osamotené 24 hodín denne. Skúste to vy... Nech vás zatvoria do garsónky a dajú len jesť a piť. Žiadny kontakt, žiadne pohladenie, koľko by ste vydržali, kým by vás zobrali do blázinca? A takto, bohužiaľ, sa mnohí majitelia správajú k svojim psom. **Ak chceš mať psa, tak ho maj rád!** Asi toto mi vždy napadne, keď vidím malého či veľkého psa zavretého v koterci bez výbehu, bez slobody. Pes potrebuje behať kvôli svalom, kvôli pľúcam, tráveniu, potrebuje čuchať, to je jeho prirodzený inštinkt a typická črta. Potrebuje kontakt aj s inými psami, aj oni sa „rozprávajú“ svojou rečou medzi sebou, ale potrebuje očuchať aj iných psov, sučky. Aj to je jeho prirodzené chovanie. A ak ho zavrieme do koterca a je tam sám, dostáva jeho „psia duša“ depresiu. Áno, nečudujte sa. Aj psy mávajú depresie zo zlého zaobchádzania, zo samoty, z týrania, alebo aj keď im chýba láska ich majiteľa. Nežijeme v 17. storočí, keď psov uväzovali k búdam a nechali ich tam v zime, v teple, skrátka pristupovali k nim ako k nejakej veci, ktorá keď zdochne, tak ju len vyhodia a nahradia inou. Pes je spoločenské zviera a v prvom rade – cítiaci tvor, a podľa nových zákonov, ktoré prijala aj naša republika, už nie je vec a za nedobré zaobchádzanie s týmto zvieraťom hrozia tresty a pokuty. Pes je cítiaca bytosť, ktorú nesmieme týrať. V tejto súvislosti mi teraz napadá myšlienka, keď vidím v rôznych šotoch, ako surovo zaobchádzajú so psami mnohí Rómovia, napríklad na východnom Slovensku v osadách, kde kradnú psov z dvorov iných ľudí a zabíjajú ich kvôli výrobe rôznych mastí, alebo aj do gulášu, pričom ich usmrcujú zvlášť brutálnym spôsobom, nehovoriac o tom, že už ich malé deti sa zabávajú na tom, že priviažu jedného psíka a ďalších troch nechajú, nech tohto psíka roztrhajú. Že vraj to je zábava pre nich...(?)

Pes potrebuje lásku, výcvik, cítiť svojho pána, v zime sa potrebuje možno aj trochu zohriať v teple vášho domova, potrebuje prechádzky, aportovanie, kontroly u veterinára. Ak ho máte len zavretého v pelechu a on sa na vás díva cez deň, v noci, cez leto, v zime a nemôže si pobehať po záhrade, hoci ju máte veľkú..., o čom je takýto psí život? A nebodaj teda, ak je ešte týraný, bitý a umiera v strašných bolestiach, ako to predvádzajú mnohí Rómovia z osád na východnom Slovensku.

Pes, to je stelesnenie po
te, že pes je jediné zvier
ho pána ako seba? Aj k
a tyran, pes ho miluje.
Ani toto nehovorí nič
dáva svojmu „miláčiko
Keď prechádzam cez r
rôzne koterce, kde sú
jú výbeh. A keď sa na
neodpovedajú alebo kl
je to ich vec. Je mi jas
uvedomujú si takíto „p
druh týrania, ak nema
odjakživa boli psy na
zaní k búde,“ častokrát
tknutí ľudia. Áno, musí
ľudia surovejší alebo lá
aj správali k zvieratám
a rodičia ich surovo v
správajú ani k zvieratán
sa dnes dívajú už aj ic
budúcna sa im v mysli
správať? Chceme „oper
zvieratá uväzovali, zatv
keby sme povedali, ale
že veď kedysi ani nem
vo. **Tak snáď sa aj ako
nosť vyvíjame a to, čo
aj ohľadne držania zv
psom, nebude platiť v**

Takto nie!

eratá túžia po pohladení a chcú niekomu patriť

, tak ho maj rád!

hybu a oddanosti. Vie-
a, ktoré má radšej svoj-
eby ten pán bol netvor
Je to skrátka jeho pán.
majiteľovi psa, ktorý
ovi" len žrať a nič iné?
naše obce, často vidím
psíky zavreté a nema-
to opýtam, dotyční mi
amú, alebo odvrknú, že
né, že je to ich vec, ale
síčkari", že je to určitý
á zviera výbeh? „Však
reťaziach alebo privia-
takto odpovedajú do-
ím priznať, že vždy boli
skavejší. Podľa toho sa
. Ak boli bití v detstve
ychovávali, inak sa ne-
m. Ale, bohužiaľ, na toto
h deti a tento vzor do
vytvára. Budú sa inak
rovať" s tým, že sa vždy
várali atď....? To je ako
bo sa odvolávali na to,
ali všetci volebné prá-
o civilizácia a spoločo platilo v 19. storočí ierat a chovania sa ku 21. storočí?! Hovoríme o chápaní tých druhých, o ľudskosti, o nepošliapavaní práv. Aj zvieratá majú svoje práva. A majú právo inak žiť ako v 19. storočí. Preto si tak veľmi vážim napríklad aj prácu redaktorky z nemenovanej televízie Kristíny Kövešovej, ktorá naozaj robí nesmierne záslužnú činnosť, čo sa týka odhaľovania krutosti, páchanej na zvieratách a najmä na psíkoch, a nebojí sa ísť aj do spomínaných rómskych osád na východnom Slovensku a zostra sa pýtať nepríjemné otázky tyranov zvierat, zverejňovať ich, a tak upozorňovať na trestné činy. Aj touto cestou jej vyslovujem veľké ďakujem – aj za iných, ktorí majú zvieratá radi. Skúsme sa chovať krajšie k zvieratám, ku psíkom, ale aj tým ostatným. Sú to naši „bratia", len nižšej triedy. Častokrát majú viac citu ako ľudia. **A ak už vlastníme psa, majme ho za kamaráta, ktorý chce byť s nami a nenechávajme ho len zavretého celé dni v koterci.** Veď pes má dané, že stráži dom, behá, sleduje, dáva pozor a popritom sa obtrie aj o svojho majiteľa, jeho deti a je strašne šťastný, keď ho majiteľ poláska, pritúli, pochváli. tak mu dovoľme, aby bol slobodný, šťastný, pohladme ho. Choďme s ním na prechádzku, hrajme sa s ním. Tá ohromná a dobrá energia z neho prejde aj na teba. Nebudeš mať oddanejšieho priateľa na život aj na smrť!

A ako sa vyjadrujú k danej téme veterinári? Aj oni zdôrazňujú, že pes je zviera, ktoré viac ako ktorékoľvek iné, potrebuje blízkosť človeka cítiť. Potrebuje žiť v spoločnosti, samota ho pomaly, ale isto zabíja. Psia psychika má mnohé zákutia a niektorí veterinári vravia, že pes je ako „malý" človek. Držať psa ako vec, zavretú v koterci a obmedziť jeho život akurát na podávanie stravy, je trestuhodné a výrazne prispieva k zhoršovaniu psychiky psa, čo má za následok aj zhoršovanie zdravotného stavu a takýto pes umiera oveľa, oveľa skôr, ako by sa dožil pri láskavejších a citovejších podmienkach.

Na margo celého problému mi napadlo, čo na brutálne týranie psov v rómskych osadách na východnom Slovensku hovorí europoslanec Pollák. Prečo ešte neodsúdil v priamom prenose takéto brutality (veď je to vrcholový privitivizmus, čo niektorí Rómovia v osadách so zvieratami dorábajú a je to trestný čin, aj odsúdeniahodný v 21. storočí)! Prečo nevyzve Rómov k náprave? Je sám rómskeho pôvodu, preto veľmi dobre pozná mentalitu tejto menšiny. Prečo sa viac ako europoslanec neaktivizuje v oblasti prevýchovy Rómov a ich detí, aj čo sa týka správania sa k iným ľuďom a tiež byť citlivejší k zvieratám? Možností na to teraz ako europoslanec má, a aj financie! Určite by za takéto aktivity zožal úctu aj medzi ďalšími občanmi Slovenska a ich podporu.

Alena JAŠŠOVÁ

Slovenský hudobník Marián Lucký, ktorý žije vo Veľkom Grobe, pokorne prijíma výzvy, cez pandémiu dokonca chystá novinky

Marián Lucký je v hudobnom svete pojmom. Gitarista, skladateľ výnimočných kvalít, pôsobí na scéne vyše 25 rokov. Počas svojej aktívnej kariéry spolupracoval s mnohými známymi umelcami a pred sebou má ďalšie vysnívané ciele. V týchto pohnutých časoch nespí na vavrínoch, ale absolvuje online americký seminár, kde si rozširuje obzory v hudobnej teórii. Má mnoho záľub, avšak jeho srdcovkami sú veterány a motorky. Tie sú teraz trochu bokom, pretože si svojpomocne prestavuje vo Veľkom Grobe dom, ktorý vraj kedysi vyzeral hrozne, avšak, bola to láska na prvý pohľad. V dedine žije sedem rokov spolu s rodinou, deťmi a psíkom Ritou. Čo má za sebou a ako sa šikovnému hudobníkovi teraz darí? Hovorí, že lásku k hudbe v ňom prebudil otec. Ten ho už v detstve bral na rodinné oslavy, kde spieval a otec hral na gitare. „Mal som vtedy sedem rokov a spieval som Yesterday a podobné piesne. Cez otca som objavil Beatles a oni boli hlavným spúšťačom, ktorý odštartoval môj záujem o to, čomu by som sa chcel v budúcnosti venovať. Videl som hudobné videá, ktoré ma veľmi ohúrili a samozrejme, chcel som byť slávny, aby ma všetky baby žrali a odpadávali. Možno niekedy niekto počas koncertu odpadol, ale asi nie kvôli mne :). K hudbe sa rodený Bratislavčan dostal teda úplne prirodzene. Aj keď na začiatku cesty za slávou zažil aj trpké chvíle, kedy, ako tvrdí: „Bol som nútený v hudobnej škole chodiť na klavír, trýznil som chúďatko učiteľku. Tá sa so mnou trápila a po troch rokoch povedala, že sa to už ďalej nedá. Ja som chcel ovládať hru na gitare a otec mi stále podsúval klavír, mňa to však vtedy vôbec nebavilo.“ O nejaký čas sa karta predsa len obrátila a mladý Marián sa vybral na preskúšanie na gitaru. „Tam som zistil, že učiteľka ma asi veľa nenaučí, takže sa zo mňa stal samouk. Učil som sa tak, že som si púšťal magnetofónové pásky, napočúval piesne a skladby a hral. Skúšal som popritom aj bicie a flautu, z každého trošku viem, ale viacmenej mi ostala gitara,“ priblížil hudobník Marián. Neskôr sa s pár kamarátmi v škole začali stretávať a zakladali kapely. Svoj prvý koncert s vlastným repertoárom a beatlesovkami odohral už ako 12-ročný. Úspechy nedali na seba dlho čakať a tak bol o nich záujem. Marián Lucký prezradil aj zaujímavú príhodu. „Dosť sme koncertovali a raz sme sa úplnou náhodu dostali na Medzinárodný festival Beatles do Liverpoolu. Mali sme vtedy manažéra, otca nášho bubeníka, ktorý mal cestovku a predtým žil v Anglicku. Poslali sme teda nahrávku na schválenie a vybrali nás,“ vysvetlil hudobník, žijúci vo Veľkom Grobe. Festivalový koncert si kapela užila celkom parádne. Marián mal 15 rokov a bubeník v ten deň práve oslávil 15 rokov. Odohrali aj dva koncerty v legen-

dárnom Cavern Clube. Celá sála mu s nadšením k sviatku zaspievala Happy Birthday. Ako išiel čas a pribúdalo koncertov, začala kapela pôsobiť na profesionálnej scéne. „Keďže sa nedalo vždy uživiť iba hudbou, mal som aj niečo iné na práci. Aj keď som túžil stať sa pilotom lietadla, prišiel čas, kedy som už chcel robiť výhradne hudbu," objasnil talentovaný hudobník. V kapele Badge s ním hrával Fedor Frešo, Peter Szapu a Jakub Tvrdík od roku 2011-2015. Vtedy sa rozišli a Marián Lucký založil nové teleso. „Debutový album mi nabubnoval Martin Valihora, hosťoval Erik Boboš Procházka. Stály člen mojej kapely Marián Lucký & Band je basgitarista Martin Koyš. Je tam aj výborný mladý talent, ktorého som objavil-Jozef Ragan, ktorý teraz začal študovať v Krakowe na Hudobnej akadémii. V súčasnosti sme teda traja. Chceli sme mať v kapele aj klávesy, ale je problém na Slovensku zohnať rockového klávesáka,"-tvrdí slovenský hudobník. Ak má čas a nezaoberá sa práve prestavbou svojho domu, veľmi rád si vypočuje skupinu Collegium Musicum, ktorej repertoár tvorí vážna hudba, rockovo poňatá. Okrem toho nepohrdne ani Bélom Bartókom, Stravinským či Dvořákom, čo považuje za svoje topky. Je ešte niekto na hudobnom Olympe, s kým by si rád zahral a ešte sa mu to nepodarilo? „S tými, čo som chcel, s nimi som hral. Marián Varga je môj top slovenský hudobník, aj sme si zahrali príležitostne, aj sme spolupracovali. Okrem toho, že bol vynikajúcim hudobníkom, bol aj skvelým človekom. A raz by som chcel mať na albume Paula Mc Cartneyho," dodáva s úsmevom Marián Lucký. Súčasnosť berie s pokorou, lebo si myslí, že by mohlo byť aj horšie. Tak, ako ďalší umelci je už niekoľko mesiacov bez príjmu. Nedávno sa im však podarilo s kapelou nakrútiť dva live stream koncerty, takže je to lepšie. „Budem veľmi rád, keď sa už začne hrať. Nezaháľam, ale aj tvorím. V decembri nahrávam svoj album s kopou hostí. Robím nové piesne, aby bolo z čoho vyberať," spresňuje Marián. V budúcom roku ich čaká dokončenie albumu, možno sa vydarí krátky dokument z nakrúcania a snáď odohrajú aj poriadne promo turné. A čo si umelec želá v roku 2021?

„Prajem si, aby boli všetci zdraví, nepodliehali panike, vytrvali a aby v roku 2021 všetko pominulo a bolo dobre. Treba zachovať zdravý rozum a pokoru."

Bc. Zlatica Gregorová
foto: Juraj Hupka

Galantský a Šaliansky Žurnál - *regionálny časopis pre okresy Šaľa a Galanta.*

Prezentačný, exkluzívny, informačný a reklamný časopis firiem, súkromných spoločností, štátnych inštitúcií, škôl, samospráv a osobností regiónu

e-mail: gszurnal@gmail.com; www.zurnaly.sk; tel.: 0903 516 499; ročník XXIV.

VYDÁVA: Alena JAŠŠOVÁ - Vydavateľstvo **"HELENA"**, Dolná 5, Šaľa, IČO: 34644237, časopis registrovaný pod č.: EV 3497/09, ISSN 1339-1933 ● **Šéfredaktorka:** Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, promovaná žurnalistka, **mobil: 0903/516 499** ● Grafická príprava: **Peter Orbán - Zoxó Press**, zoxo@zoxo.sk ● INZERCIA: **denne, č. tel.: 0903 516 499, dohodou.** ● Pri opakovaní inzerátu - výrazná zľava. ● Farebná inzercia - informácie v redakcii. Redakcia si vyhradzuje právo krátenia príspevkov. ● Názory opýtaných a ďalších občanov, ktorí poskytujú informácie do periodika, nemusia byť totožné s názormi vydavateľstva a NEMOŽNO ich teda spájať. Časopis odzrkadľuje postoje, názory čitateľov a ďalších občanov, v súlade s ich právom na slobodný prejav a poskytuje im len tlačový priestor na vyjadrenie svojich myšlienok. Vydavateľ neznáša prípadné právne, resp. trestné následky, ktoré by mohli svojimi názormi, či prejavmi spôsobiť inej osobe, skupine osôb, organizácii. Každý prispievateľ- občan je na uvedené riziko upozornený, čím sa vydavateľstvo chráni pred prípadnou občianskoprávnou a trestnoprávnou zodpovednosťou za následky, ktoré by mohol občan, dopisovateľ, svojou výpoveďou, názorom, listom, či inou informáciou spôsobiť inej osobe, či skupine osôb, organizácii. Prípadné náhrady za škody (znevážení dobrého mena, urážka na cti) spôsobené vyjadrením občianskeho názoru na problém, postoj, si dotknutý subjekt preto nemôže uplatňovať voči vydavateľstvu. Jedine v tom prípade, že by tento názor vyjadril pracovník vydavateľstva.

Vychádza dvojmesačne, v prípade potreby aj mimoriadne vydania. / **Toto číslo vyšlo: 30. decembra 2020.**

Otvorený list premiérovi SR Igorovi Matovičovi od vlastníkov bytov

Vážený pán premiér Matovič,
v mene Združenia pre lepšiu správu bytových domov, ktoré združuje správcovské spoločnosti, bytové družstvá a spoločenstvá vlastníkov bytov a nebytových priestorov a aktuálne združuje vyše 630 členov, ktorí spolu tvoria skupinu o počte cca 230 000 bytov a nebytových priestorov, by sme Vás radi upozornili na dlhodobo neriešenú situáciu ako zo strany vlády SR, tak Úradu verejného zdravotníctva ako aj príslušných ministerstiev vo vzťahu k organizácií schôdzí a zhromaždení vlastníkov, ktoré napriek mnohým podnetom stále zotrvávajú vo výnimke pri konaní sa hromadných podujatí.

Touto cestou si dovolíme reagovať na všetky vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorými sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k obmedzeniam prevádzok a hromadných podujatí a v ktorých stojí, že podľa § 48 ods. 4 písm. d) zákona sa všetkým fyzickým osobám, fyzickým osobám – podnikateľom a právnickým osobám zakazuje usporadúvať hromadné podujatia športovej, kultúrnej, zábavnej, spoločenskej či inej povahy v jednom okamihu v počte nad 6 osôb. Zákaz podľa § 4 ods. 1 sa nevzťahuje na zasadnutia, schôdze a iné podujatia, ktoré sa uskutočňujú na základe zákona.

Do tejto výnimky patria aj zhromaždenia a schôdze vlastníkov bytov, ktoré sa konajú na základe zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

Téma schôdzí a zhromaždení vlastníkov sa týka viac ako 2 miliónov obyvateľov žijúcich v bytových domoch na celom území Slovenskej republiky. Považujeme rovnako za nutné upozorniť na skutočnosť, že schôdzí vlastníkov sa zúčastňuje naraz veľký počet ľudí, čo predstavuje vysoké epidemiologické riziko nákazy. Na Slovensku sú bytové domy, ktoré majú vyše 300 bytov a nebytových priestorov a stretnutie týchto vlastníkov na schôdzi môže mať za následok šírenie nebezpečnej nákazlivej choroby Covid-19. Rovnako je potrebné poukázať na obmedzené možnosti organizácie týchto schôdzí vzhľadom na to, že väčšie bytové domy uskutočňovali schôdze mimo bytového domu a prevažne na schôdzovanie využívali priestory školských zariadení, čo im prirodzene v súčasnej situácií nie je zo strany školských zariadení dovolené. Nájsť podobné priestory, kam sa zmestí taký počet ľudí je aktuálne náročné, ak nie vyslovene nemožné.

Faktom je, že aj menšie bytové domy s menším počtom bytov a nebytových priestorov, ktoré na schôdze nepotrebujú prenájom iných priestorov, uskutočňujú schôdze vlastníkov v spoločných priestoroch bytových domov, ktorými sú spravidla nie veľmi priestranné chodby bytového domu, kde opäť prichádza do kontaktu veľké množstvo ľudí. V bytových domoch žijú aj obyvatelia nachádzajúci sa vo vekovej kategórií, ktorú možno považovať za rizikovú a ich účasťou na schôdzi sa môžu ohroziť.

Aj keď schôdze vlastníkov v režime zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej iba ako „BytZ“) vypadnú z režimu povolených hromadných podujatí, vlastníci majú stále možnosť prijímať rozhodnutia v písomnom hlasovaní, ktoré je s ohľadom na jeho bezkontaktnú formu, t. j. takú, ktorá nie je spojená so zhromažďovaním sa osôb, omnoho bezpečnejšie.
Rovnako je potrebné poukázať na fakt, že správcovi alebo predsedovi spoločenstva vlastníkov BytZ ukladá povinnosť zorganizovať schôdzu alebo zhromaždenie minimálne 1x do roka. V prípade nesplnenia si tejto povinnosti môžu byť správcovia s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o výkone správy dokonca sankcionovaní Slovenskou obchodnou inšpekciou, ktorá je orgánom kontroly vnútorného trhu na úseku ochrany spotrebiteľa.

Správcovia a predsedovia spoločenstiev sú s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti nútení organizovať schôdze aj napriek nesúhlasu vlastníkov a napriek tomu, že môžu potenciálne vlastníkov bytov a nebytových priestorov ohroziť. Opodstatnená nie je ani obava, že by si vlastníci v prípade havarijných stavov a situácií nemohli odhlasovať napr. dodávateľa služieb, vzhľadom na to, že aj v prípade, ak by vlastníci nemohli uskutočniť písomné hlasovanie z dôvodu absencie zvolených overovateľov, tak ani v takomto prípade nehrozí vážne nebezpečenstvo, pretože správca a predseda spoločenstva môžu pri bezprostrednom ohrození konať aj bez súhlasu vlastníkov, podľa § 9 ods. 4 BytZ.
Preto si Vás touto cestou dovoľujeme požiadať, aby bola táto skutočnosť zohľadnená v budúcich Vyhláškach ÚVZ SR, v zmysle ktorej sa „táto výnimka nevzťahuje na zhromaždenia a schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov uskutočňujúce sa na základe zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov“ z dôvodu potenciálnej hrozby nekontrolovateľného šírenia nebezpečného nákazlivého ochorenia Covid-19.

Mgr. Nina Sovič
výkonná riaditeľka ZLSBD / december 2020

Zistila som, že ma brat oklamal v dedičstve, čo sa týka vkladnej knižky po otcovi

Otec je síce po smrti už päť rokov a prebehlo aj dedičské konanie už dávno, ale až teraz som zistila prostredníctvom informácie z otcovej banky, že otec mal v čase smrti v tejto banke vkladnú knižku a bola na nej hodnota (v čase jeho smrti) 17 000 eur. Pri dedičskom konaní sa však nič takéto neprejednávalo, takže neviem, kde peniaze skončili, ani kto ich vybral. A mal ich vôbec právo niekto vybrať a neinformovať o tom ostatnú rodinu? Niečo sa mi marí, že brat mal splnomocnenie, že môže z knižky vyberať. Ale na druhej strane, ak otec zomrel, tak toto plnomocenstvo predsa stráca svoj význam a peniaze automaticky ostávajú ako dedičstvo po zomrelom. Neviem, čo mám robiť, lebo ma to zaskočilo a nie je to malý peniaz. Chcem sa opýtať, či sa dá nejakým spôsobom táto vec napadnúť, lebo medzitým už zomrela aj matka, a teda aké existujú vôbec možnosti preveriť celú záležitosť a prípadne ešte niečo z dedičstva získať?
/Hermína Cz., Dunajská Streda

Odpoveď advokáta: Váš brat mohol byť spolumajiteľ na vkladnej knižke alebo mohol mať dispozičné právo. To sú dve rôzne situácie, ktoré majú iný právny dosah. Vychádzajme z toho, že Váš brat mal iba dispozičné právo ku vkladnej knižke. Každá banka má svoje vlastné všeobecné podmienky za akých sa môžu vybrať peňažné podmienky z vkladnej knižky. Okrem toho existuje aj viac typov vkladných knižiek, ktoré majú osobitné pravidlá. Vo väčšine prípadov ale platí, že smrťou majiteľa vkladnej knižky zanikajú všetky dispozičné oprávnenia disponenta. Po smrti Vášho otca by Váš brat preto nemohol peniaze vybrať. Mohla nastať situácia, že Váš brat vybral peniaze ešte počas života otca alebo v čase, kedy banka ešte o smrti Vášho otca nevedela, ale vkladnú knižku ako disponent zrušiť nemohol. Notár by mal mať v spise informáciu o existencií vkladnej knižky aj keby na nej neboli peňažné prostriedky. V tomto prípade Vám odporúčame obrátiť sa najprv na notára, ktorý ako súdny komisár dedičstvo prejednal. Notár Vám bude vedieť so spisu povedať, či nejaká banka oznámila existenciu vkladnej knižky na meno nebohého. Notár si vykonáva vlastné šetrenie o majetku nebohého a to aj dopytom na bankové inštitúcie. Čiže ak nejaká vkladná knižka existovala, tak by o tom notár musel vedieť. Ako dedič máte právo podať na súd návrh na dodatočné dedičské konanie, na miestne príslušný súd, na ktorom sa dedičské konanie skončilo. Zákonnú úpravu dodatočného konania o dedičstve upravuje § 211 Civilného mimosporového poriadku.

Ustanovenie §-u 211 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku znie: „Ak sa objaví po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo, ďalší poručiteľov majetok, prípadne aj dlh, súd na návrh vykoná o tomto majetku dodatočné konanie o dedičstve. Ak sa objaví iba dlh poručiteľa, dodatočné konanie o dedičstve sa nevykoná.“ Ustanovenie §-u 211 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku znie: „V odôvodnených prípadoch, najmä na podnet súdu, notára, štátneho orgánu alebo orgánu územnej samosprávy môže súd o majetku uvedenom v odseku 1 začať konanie aj bez návrhu. Súd dodatočné konanie o dedičstve zastaví, ak majetok označený v návrhu nebol vo vlastníctve poručiteľa.“ Prejednanie novoobjaveného majetku bude na poverenie súdu vykonávať opäť notár ako súdny komisár.

STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA CHOVU KONÍ A SLUŽIEB

LÓTENYÉSZTÉSI ÉS SZOLGÁLTATÓIPARI SZAKKÖZÉPISKOLA

Štúrova 74, 927 01 Šaľa

Tel.: 031/7702982 **Web:** soupsala.edu.sk **e-mail:** soupsala@gmail.com

V školskom roku 2021/2022 otvárame tieto odbory:

4-ročný študijný odbor s maturitou

4210 M 17 agropodnikanie - chov koní a jazdectvo

3-ročné učebné odbory

4580 H 02 chovateľ so zameraním na chov koní a jazdectvo
6444 H čašník / servírka
6445 H kuchár
6456 H kaderník

Nadstavbové štúdium

4512 L poľnohospodárstvo
6421 L spoločné stravovanie
6403 L podnikanie v remeslách a službách

O škole:

Sme hrdí na celý rad našich absolventov, ktorí nachádzajú vynikajúce uplatnenie nielen u nás, ale aj v zahraničí. Predovšetkým v odboroch zameraných na chov koní a jazdectvo naši absolventi dosiahli i dosahujú a veríme, že aj budú dosahovať veľké množstvo športových a odborných úspechov.

SOŠ chovu koní a služieb v Šali pre študentov ponúka ubytovanie na školskom internáte, stravovanie v školskej jedálni, telocvičňu, posilňovňu, krytú a otvorenú jazdiareň, dostihovú dráhu, vlastný chov koní, dielne. Študenti majú možnosť ustajnenia si vlastného koňa a môžu sa zúčastňovať stáží v rámci programu Erasmus+ v partnerských školách v Írsku, v Španielsku, v Portugalsku, na Sicílii, v Maďarsku, v Českej republike, kde všetky náklady spojené s odbornou prípravou sú hradené z grantov EÚ. Tešíme sa na Vás!

Partneri: Aktuálne realizované projekty: ERASMUS+ MODRÁ KOLA RECYKLOHRY

Ďakujeme zákazníkom za doterajšiu priazeň, želáme všetkým občanom pevné zdravie, spokojnosť v rodinách a úspechy v práci v celom roku 2021!

Objednávky: kedykoľvek osobne v cukrárni, alebo telefonicky:

Cukráreň Katarína Filová - Horné Saliby - 031/785 2473

Stredná odborná škola chovu koní a služieb – Lótenyésztési és Szolgáltatóipari Szakközépiskola, Štúrova 74, 927 01 Š a ľ a
Tel./fax 031/770 2982, E – mail: soupsala@gmail.com, IČO: 00159000

Stredná odborná škola chovu koní a služieb - Lótenyésztési és Szolgáltatóipari Szakközépiskola, ako organizácia v zriaďovateľskej pôsobnosti NSK v súlade s § 9a ods. (5) a ods. (9) zák. č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov v znení neskorších predpisov zverejňuje:

zámer prenajať formou priameho nájmu časť dočasne prebytočných priestorov:

1. V budove Školského internátu, súp. č. 1058, na par. č. 2412, na ul. Kráľovská č. 48, LV č. 304, k. ú. Šaľa a to: **3 priestory o výmere 15 m², 1 priestor o výmere 27 m²** (z toho 9 m² - ostatné prísl.) vhodné ako kancelárske, obchodné s cenou nájmu minimálne 35,- €/m²/rok a **4 priestory o výmere 15 m²** vhodné ako garáž s cenou nájmu minimálne 26,- €/m²/rok.
   Doba nájmu: na jeden rok.
2. V areáli školy, v budove súp. č. 7100, parc. č. 2418/4, na ul. Štúrova 74, **1 priestor o výmere 16 m²**, vhodné ako skladové s cenou nájmu minimálne 26,- €/m²/rok.
   Doba nájmu: na jeden rok.
3. V areáli školy, parc. č. 2418/1 na ul. Štúrova 74, **1 pozemok o výmere 10 m²** vhodný na umiestnenie reklamného panelu s cenou nájmu minimálne: strednoplošné reklamné zariadenie do 12 m² - 166,- €/rok, veľkoplošné reklamné zariadenie nad 12m² - 332,- €/rok.
   Doba nájmu: na jeden rok.

Termín obhliadky: je možné dohodnúť telefonicky na č. tel. 031/771 2983
V prípade záujmu Vaše cenové ponuky zasielajte na adresu: **Stredná odborná škola chovu koní a služieb - Szakközépiskola, Štúrova 74, 927 01 Šaľa do 25.01.2021 v označenej obálke: „NÁJOM – neotvárať“.**
Ponuka uchádzača musí obsahovať: meno a priezvisko, adresu fyzickej osoby, resp. názov, sídlo, IČO právnickej osoby, zastúpenie, aktuálny výpis OR resp. ŽR, ponúknutú cenu a účel využitia nájmu.
K žiadosti je potrebné doložiť potvrdenie, že uchádzač nie je osobou v zmysle § 9a ods. 6 a 7 zák. č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov v znení neskorších predpisov.
Vyhlasovateľ si vyhradzuje právo odmietnuť všetky predložené ponuky.
Bližšie informácie na tel. č. 031/7712983.

Ing. Magdaléna Birnšteinová
riaditeľka školy

Eva - Optika Šaľa

- vyhotovíme okuliare na mieru z rôznych druhov materiálov
- opravy okuliarov
- doplnky: púzdra, retiazky, utierky, lupy, mikroskopy...

po - pia: 8,00 - 12,00 – 13,00 - 16,30
Pázmánya 16,; tel.: 031-771 69 16

Kastráciou mačiek - im vlastne pomáhame

OZ Lotta – Kastrujeme mačky Šurany – ošetrujeme, zachraňujeme

Adresa:
Komenského 34, 942 01 Šurany
E-mail:
veterinasurany@gmail.com
Tel.: 0908 326 271
Facebook:
OZ Lotta – Kastrujeme mačky Šurany
Účet, kde je možné prispieť:
SK25 0200 0000 0041 7458 0058

NA PREDAJ!!!

IntExReal
čaro domova

GALANTA

Galanta - 1 izbové, 2 izbové, 3 izbové a 4 izbové byty s terasou alebo so záhradou na predaj

kontakt 0902 625 115, 0911 557 822

už od 52.000 €

Mgr. Edita Vörösová – IntExReal
925 07 Mostová 495
IČO: 46 099 638
DIČ: 1039413254

0902 625 115
0911 557 822

info@intexreal.sk

intexreal.sk
reality.intexreal.sk

Všetko najlepšie v roku 2021, hlavne zdravie, pohodu v rodinách a spokojnosť z dobre vykonanej práce! Ďakujeme všetkým našim zákazníkom za dôveru, ktorú nám prejavili v minulom roku.

PENZIÓN Dori RESTAURANT

Diakovce, Hlavná ulica č.129
(smer na obec Tešedíkovo)

Web: www.penziondori.sk (sme aj na Facebook)
TEL: 0907 779 183
0908 066 489
0917 119 857
E-mail: info@penziondori.sk
bukovska.andrea@gmail.com

Pre našu firmu je dôležité, aby si klienti zvolili nás. Rôzne rodinné akcie a oslavy sú pre nás výzvou, aby klient bol spokojný.